

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς τρία καὶ τοῦ Ἅγιου τρία.

Τῆς Ἐορτῆς

Ὕχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀγήτητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα, δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, Ὁπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων ὄσιων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλόπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρὰς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἔχθρούς, ἐν τῇ σὴ ύψῳσει πανσεβάσμιε, ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, Ιερέων εὐπρέπεια, ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος, ράβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα, ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε, δι' οὗ διαλένται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται, Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορώντες σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὕχος α' Τῶν οὐρανίων

Τὸν ἀλιτήριον Μάρτυρας κατεπολέμησας, τὴ παναλκίμω πίστει, τοῦ Σωτῆρος θεόφρον, βασάνους ὑπομεῖνας, ὅθεν σοφές, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ ποιητήν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκροθίνια Μάρτυρας ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ, δόξαν προσάξας ὥφθης, ἀθλητὰ θεηγόρε, θανῶν ὑπὲρ Τριάδος, ὅθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπείληφας, καὶ ὡς φωστήρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν ἀμφιεσάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Νικήτα ἀθλοφόρε, ὡς πὲρ ποτέ, Γεδεῶν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλῶν, ρωμαλέα παρρησία σου.

Δόξα...

Ὕχος πλ. β' Θεοφάνους

Φωστήρα τῶν Μαρτύρων σὲ ἔγνωμεν, Νικήτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητά, σὺ γάρ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιώματος, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀθεῖαν βδελυξάμενος, τοὺς θεούς αὐτῶν συνέτριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήσχυνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὄμολογίας ἐκπληρώσας, καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ παντός, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ό αὐτὸς

Τῶν Προφητῶν οἵ φωναί, τὸ Ξύλον τὸ ἄγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἄδαμ, ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτούμενη πλούσιον ἔλεος, Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἰλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος Προκείμενον Ὕχος βαρὺς

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. β' Ολην ἀποθέμενοι

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἄπασαν, ἐν αὐτῷ κτεῖνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἡξίωσεν ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότηος, ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Μωσῆς προετύπου σε, χείρας εκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα, διὸ σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστώτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθομεναι, σήμερον ὑψούμενος θείω νεύματι, ἀνυψοῖς ἄπαντας, τὸν κλοτὴν βρώσεως, ἀπωσθέντας, καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας, ὅθεν σὲ καρδία καὶ χείλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα, Υψοῦτε βιῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα... Ὅχος πλ. δ'

Τῆς νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Νικήτα πανσεβάσμιε, ἐν σταδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων αὐτὸν ὄμολογήσας, διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὄργῆς.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτὸς

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα, Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὄφθαλμῶν ὑμῶν, Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθερωται, Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλεται, ἐν κυμβάλοις Δαυΐτικοὶ ὕμνον σοὶ προσφέροντα, καὶ λέγοντα, Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ὃν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ὕχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἴσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Εορτῆς Ἀπολυτίκιον Ὅχος α'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοὶς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων

δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυσίς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοὶ Ληστή, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοί, Μνήσθητί μου Κύριε, Δέξαι ὡς πὲρ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας, Ἡμάρτομεν, πάντες τὴν εὐσπλαγχνία σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σήν κληρουχιαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμιους, Σταυρῷ τῷ τιμίω σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες τῆς Έορτῆς, καὶ τοῦ Ἅγίου, οὗ ἡ, Ἀκροστιχίς.

Νίκης σὲ μέλπω τὸν φερώνυμον πρόμον.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος δ' Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκός μου φρόνημα, τὸν νοῦν καταύγασον, φωτιστικὴ λαμπρότητι τὴν σήν, ἀνυμνῆσαι πανήγυριν, ὡς νικητὴς πανάριστος, καθικετεύων ὃ Νικήτα Χριστόν.

Ίὸν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον, ἀποτιθέμενος, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας στερρῶς, καὶ χιτῶνα τὸν ἔντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδέδυσαι, ἐκ σῶν αἰμάτων ὑφαινόμενον.

Καινὴν τε, καὶ θαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγείς, ἀπαρχὴ γὰρ γεγένησαι, τῆς τῶν Μαρτύρων Δέσποτα, ὁμολογίας καὶ στερρότητος.

Θεοτοκίον

Ἡ πύλη, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σὲ καλοῦμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

Ωδὴ γ' Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στερρότητι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἔφερες, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θεία δυναστεία ῥωνύμενος.

Σαρκός σου τὸν σκορπισμόν, καὶ τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν ἥνεγκας, Μάρτυς Χριστοῦ πανεύφημε, τὴν δὲ σὴν ψυχὴν συνεκρότησας.

Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν Μαρτυρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σήμερον, ἐπιτελουμένην θεώμενος.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ καθαρόν, τῆς παρθενίας καὶ σεπτὸν σκίνωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Ο Είρμος

«Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος, ὅθεν καὶ τῶν θαυμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοὶς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τὴ σκέπησου.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἔχθροῖς βλασφημούσι σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τὸν ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ωδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἴδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἐνηδόμενος Κυρίου τὴ θεωρία, καὶ ταὶς αὐτοῦ λαμπρότησιν, ἐντρυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσχων οὐκ ἡσθάνετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λελυτρωμένος τῷ αἷματι τοῦ Δεσπότου, ὁ ἀθλητὴς Νικήτας, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων προσκομίζει Χριστῷ, δι' ὃν ἀναιρούμενος, Δόξα σοὶ Θεέ μου, ἐκραύγαζεν.

Πεπυρσευμένος τῷ ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε φλόγα, πάσαν τε δαιμόνων ἰσχύν, καὶ κράζει τῷ κτίσαντι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὦραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσίᾳ ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νὺν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ωδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Τὶς δύναται λαλεῖν, σοῦ Νικήτα τὰ ἔπαθλα, πανεύφημε τοὺς στεφάνους, οὓς δωρεῖται Χριστὸς σοί, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι;

Οἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τὸν ἀγῶνας ἀνύσαντες, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ Ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

Νὺν λάμπεις ὡς φωστήρ, ὡς Νικήτα πανεύφημε, φῶς δεύτερον χρηματίσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἐνδόξῳ παριστάμενος.

Θεοτοκίον

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, ἐγέννησας Θεομῆτορ, τοὶς ἐν σκότει τοῦ βίου, καὶ κόσμον κατεφώτισας.

Ωδὴ ζ'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἐθέλχθης, ταὶς καλλοναὶς τοῦ Κτίσαντος Ἐνδοξε, καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις, δεδεγμένος μάκαρ

άνεπτερώθης, καὶ θανάτου, καταφρονῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

Τρέόντων, λογιστικῷ χρησάμενος σώφρονι, τὰ μὴ κενούμενα Μάρτυς προτιμήσας, σώμά σου τοὶς βασάνοις ὥς Νικήτα, μέτ' εὐφροσύνης χαίρων παρέδωκας.

Θεοτοκίον

Ως μῆλον, ἐν τῷ δρυμῷ σὲ μόνην εὐράμενος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὥς Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Ο Εἱρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ διὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβών, τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου, τοὶς Ἀγγέλοις ἔνδοξε, συναγάλλῃ Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οἶκος

Γνῶσιν ἐνθεὶς τὴν ψυχήν μου, κάθαρόν μου τὴν φρένα καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σῶτερ ἀνάδειξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι τὰς ποικίλας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρσίας βραβείον τε δέξασθαι, πρεσβείας τοῦ σοῦ γενναίου ἀθλοφόρου Νικήτα, φιλάνθρωπε, καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ συνεκαλέσατο, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τὴν ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Στίχοι

- Φλέγη, Νικήτα, καὶ γίνη νικηφόρος,
- Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.
- Πέμπτη καὶ δεκάτη καμίνω βλήθη Νικήτας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλος.
- Ζωὴν ἄληκτον εὗρε σύνθετο φίλοις.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμων.

Στίχοι

- Βάπτισμα παῖξαι προτραπείς, παίζεις πλάνην,
- Ρύπτη δὲ Πορφύριε, καὶ τέμνη ξίφει.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Ἡ εὑρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἅγιου Ἀκακίου Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχοι

- Τιμῶντες ἡμεῖς εὕρεσιν σοῦ λειψάνου,
- Εὔροιμεν Ἀκάκιε τῶν κακῶν λύσιν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Χριστὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα στέφος,
- Τὴν σὴν προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, αἱ Ἅγιαι δύο Κόραι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,
- Κόραι δύο κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Ἡ εῦρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἅγιου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχοι

- Εὕρημα κοινὸν ὁ Στέφανος τὴ κτίσει,
- Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστὴς μέγας.

Ο ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Βησσαρίων ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσσης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ὅσιος Γεράσιμος, ὁ κτίτωρ τῆς μονῆς τῆς ἀγίας Τριάδος τῆς ἐπονομαζομένης Σουρβιάς, τῆς παρὰ τὴν Μακρυνίτσαν τῆς Ζαγορᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἄγιος νεομάρτυς, Ἰωάννης ὁ Κρής, ὁ μαρτυρήσας ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ κατὰ τὸ 1811, ξίφει τελειοῦται.

Ταὶς τῶν σῶν Μαρτύρων εὐχαίς, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Ωδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ ΤΟ

Νῦν ἀπροσίτω, τὴ λαμπηδόνι καταυγαζόμενος, Μάρτυς τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν ἔορτήν, τῷ φωτὶ σου καταλάμπρυνον, Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὑπερηγάσθη, σοῦ τὴν ἀνδρείαν τὰ στρατεύματα, μάκαρ τῶν Ἀγγέλων βλέποντα καρτερῶς, ἐναθλούντά σε καὶ λέγοντα, Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὁ ἀσώματος, Χαῖρε Θεοτόκε πάναγνε Γαβριήλ, ἀγαλλόμενος κραυγάζει σοί, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ωδὴ η'

Χείρας ἐκπετάσας

Ολόκληρον θῦμα καὶ δεκτόν, σαυτὸν προσήγαγες Μάρτυς ἀήττητε, καὶ ὀλοκάρπωμα γέγονας, εὐώδίας τῷ Δεσπότῃ σου, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, μέτ' εὐφροσύνης βιῶν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομίμως ὡς θεῖος ἀριστεύς, ἔχθροῦ τὰς φάλαγγας καταστρεψάμενος, ἀξίως εἴληφας στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ ζωηφόρου δεξιάς, ἢ νῦν παρέστηκας ἀναμέλπων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ποθήσας ἀσχέτως τὸν Χριστόν, τῷ τούτου αἷματι, τὸ σὸν κατέμιξας, καὶ συντεμνόμενος μάστιξι, καὶ ποικίλως ἀναιρούμενος, ὡς πὲρ καὶ νῦν ὡς μιμητής, συμβασιλεύεις βιῶν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Πύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κυήσασα τὸν μόνον ἄχραντον, σαφῶς ἀπέπλυνας ἄχραντε, Θεοτόκε παναμώμητε, καὶ Χερουβίμι καὶ Σεραφίμι, γέγονας ὑπερθεν, τῶν βιώντων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Εἱρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ωδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος

Όλον ἐμαυτὸν σοὶ προσφέρω, θεομακάριστε Νικήτα, ἵνα σὲ πλουτήσω προστάτην, πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Μάρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας Ἀθλοφόρε, τὴν ἐνυποστάτω καὶ σεπτή, νὺν ἄληθεία χαίρων παρίστασαι, τὰ τῶν ἀγώνων ἔπαθλα, σὺν παρρησίᾳ κομισάμενος.

Ὥρμω γαληνῷ προσωριμίσθης, ἀναπαυσάμενος τῶν πόνων, καὶ στεφανηφόρος χορεύεις ἐν Παραδείσῳ, μετὰ Μαρτύρων Χριστοῦ, διὸ σε νὺν πανόλβιε, πάντες ἀξίως σὲ δοξάζομεν.

Νέμοις μοὶ τὴν ἄφθονον χάριν, τοὺς τῶν ἐπαίνων σοὶ τοὺς λόγοις, πλέξαντι προθύμως στεφάνους, ρύθμονός με τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ τῶν δεινῶν μου πράξεων, ταῖς σαὶς πρεσβείαις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Νόμων τῶν τῆς φύσεως δίχα, τὸν νομοδότην ἀποτίκτεις, σάρκα γεγονότα ἀτρέπτως, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνεξιχνίαστον, εὐλογημένη Ἄχραντε, δυσὶν οὐσίαις γνωριζόμενον.

Ο Είρμος

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ως ἑτροπώσω πάνσοφε, τοῦ Σταυροῦ τὴν δυνάμει, βαρβαρικὴν θρασύτητα, καὶ τυράννων μανίαν, στῆσον γενναῖε Νικήτα, καὶ ἡμῶν ταὶς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἀμαρτιῶν, λύσιν παρεχόμενος, ἀθλοφόρε, ὡς παρρησίαν ἅπλετον, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Τῶν Μαθητῶν ὄρώντων σὲ

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἥρθημεν.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ὠεξετανύθῃ, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.
Δόξα... Ὅχος πλ. β'

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, τὴν τοῦ ἀθλοφόρου ἀγάλλεται ἀθλήσει, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοὶς ἄνθεσιν ὠραῖζομένη, Χριστομάρτυς βοᾷ σοὶ, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν, καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἰεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανούς, καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἣς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γὴν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται, διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν, Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρὰς ἀξίωσον τοὺς ὑμνούντας σε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Αγίου.

Προκείμενον Ὅχος βαρὺς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με ἀπὸ φόβου ἔχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Ο Απόστολος πρὸς Τιμόθεον

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ...

Ζήτει Ὁκτωβρίου κείμενον

Ἀλληλούϊα

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἐvangέλιον κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων...

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.